SLUTTRAPPORT

FRA GATA TIL IDRETT

Innhold

Sammendrag 3

Forord 3

Bakgrunn for prosjektet 4

Prosjektgjennomføring/Metode 7

Resultater og resultatvurdering 8

Oppsummering/Konklusjon/Videre planer 13

Sammendrag

Richard Kiwanuka ankom Norge i 1996 som en enslig mindreårig flyktning fra Uganda. Han ble gjennom egen erfaring klar over utfordringene barn og unge med flerkulturell bakgrunn har med å bli integrert i det norske samfunnet. Han opplevde også hvordan idretten har en fantastisk evne til å likestille utøvere uten tanke på etnisitet, religion eller klesplagg, samtidig som at idretten omfavner noen av de "norskeste" begrepene; frivillighet og dugnad.

Han startet derfor en organisasjon, Way Forward, som har som mål å integrere barn og unge med flerkulturell bakgrunn inn i det norske samfunnet gjennom idrett.

Målgruppen til Way Forward er fra 6 til 19 år, men i prosjektet som fikk støtte fra ExtraStiftelsen var fokuset på barn og unge med flerkulturell bakgrunn mellom 12 og 19 år, med et særlig fokus på jenter.

Way Forward i 2004 var mer eller mindre et enmannsprosjekt hvor Richard prøvde og feilet med bakgrunn i egne erfaringer som flyktning og idrettsutøver, samt sin bakgrunn fra studiet i Barne- og Ungdomsarbeider. Way Forward har samarbeidet med skoler, offentlige institusjoner og idrettslag for å gi ungdom med flerkulturell bakgrunn et tilbud, og ikke minst nødvendig informasjon om tilbudet. Organisasjonen har også hatt flere møter med foreldre og familie til ungdommene for å sikre støtte i hjemmet. Way Forward har også gjennomført flere skiturer samt et lederkurs, der målgruppen har vært både etnisk norske og ungdommer med flerkulturell bakgrunn. Støtten fra ExtraStiftelsen har ført til at organisasjonen har klart å bli mer systematisk og effektivt i sitt arbeid med problemstillingen, samt kunnet tilegne seg kunnskap om området på en helt annen måte.

Way Foward har rekruttert 175 ungdommer med flerkulturell bakgrunn inn i eksisterende idrettslag, hvor de deltar regelmessig. 36 foreldre er blitt engasjert i barnas aktiviteter. For å få ungdommene med i idrett må man gjerne møte opp på døren for å prate med foreldre, verger eller søsken. Det har gjerne resultert i at ikke bare ungdommen blir engasjert, men også foreldre og andre familiemedlemmer, enten som publikum, frivillige, trenere eller sjåfører. Ikke minst er vi stolt over at to av jentene som begynte på svømmekursene våre, nå er utdannet som svømmeinstruktører og er positive rollemodeller for jenter med flerkulturell bakgrunn som ønsker å lære å svømme.

Way Forward vil fortsette å jobbe mot kommuner, fylker, stat, og andre frivillige organisasjoner for å vise hvilket fantastisk verktøy idretten er for å integrere, inkludere og tappe inn på de store ressursene som finnes i det flerkulturelle miljøet. Prosjektet i Bergen, i regi av ExtraStiftelsen, er nå ferdig, men organisasjonen vil søke andre støtter og vil fortsette arbeidet med å få integrert den metoden som blir brukt inn i det offentliges arbeidsoppgaver.

Forord

Way Forward fikk støtte i tre år, 2009-2011, fra ExtraStiftelsen for å jobbe med å integrere ungdom mellom 12 og 19 år inn i det norske samfunnet gjennom idrett, med fokus på jenter. Prosjektet er et forebyggingsprosjekt for å jobbe med ungdom som tilhører en utsatt gruppe i samfunnet. De indre ressursene til denne gruppen er uendelige, og prosjektet vil jobbe med å gi disse ressursene en positiv og trygg arena hvor ungdommene kan få utløp for energien sin. Denne rapporten

oppsummerer arbeidet som er lagt ned, metoden som er brukt og resultatene som er oppnådd over denne tidsperioden.

Richard Kiwanuka har vært hovedpersonen i prosjektet, samt prosjektleder, men andre har hatt støttende roller i prosjektet. Ingeborg Borgen Takle har vært ansvarlig for å skrive rapporter og annet administrativt arbeid. Hamsa Aliyre har gått veien fra deltager på Way Forwards svømmekurs, til å bli svømmeinstruktør og nå som en veileder innen organisasjonen for å rekruttere flere ungdommer. Hun gjør en utmerket jobb i tillegg til å være et fantastisk forbilde.

Rundt prosjektet og organisasjonen finner man flere ressurspersoner som har bidratt med råd, tips, moralsk støtte og mer håndfast støtte. Blant andre har Kurt Forsberg i Bergen Kommunes Idrettsetat vært til stor hjelp med kontakt opp mot idrettslag og tilrettelegging for aktiviteter. Per Gunnar Jakobsen i Vestkantsvømmerne har bidratt med verdifull innsikt innen kursing. Flere andre har gitt sine bidrag til prosjektet, både formelt og uformelt.

Way Forward vil takke ExtraStiftelsen for det fantastiske bidraget vi har mottatt for 2009-2011 og for det arbeidet vi nå har hatt en mulighet til å gjennomføre.

Bakgrunn for prosjektet

Richard Kiwanuka ankom Norge i 1996 som en enslig mindreårig flyktning fra Uganda. Han ble fort kjent med flere andre i samme situasjon på asylmottaket hvor han tilbrakte det meste av tiden sin før han fikk endelig oppholdstillatelse.

Både han og hans nyfunne venner syntes Norge var et merkelig, kaldt og distansert sted å bo. Det var vanskelig å finne seg til rette og forstå hvordan nordmenn og det norske samfunnet fungerte. Norskopplæring hjalp til en viss grad, og her ble de blant annet lært at man aldri ringer til nordmenn etter kl ti om kvelden. Med denne visdommen begynte Richard på skolen og skulle finne sin plass i Norge, nærmere bestemt Bergen.

På et tidspunkt snublet Richard inn i Bergen Atletklubb og begynte å bokse. Han ble tiltrukket av den mestringsfølelsen han fikk når han utviklet seg i ringen, som var vanskeligere å føle på skolen med et fremmed språk og ukjent system. Felleskapsfølelsen i klubben var også god og Richard begynte å føle at han hørte hjemme et sted og at han ikke bare ble godtatt men også satt pris på. Richard gjorde det bra i ringen og endte tilslutt med å bokse for det norske landslaget.

Vennene fra asylmottaket treffer han fra tid til annen. Noen har det helt ok, noen har flyttet til sine hjemland og noen er blant byens kriminelle. Richard er overbevist om at det var idretten, i dette tilfellet boksingen, som sørget for at han er blant dem som har det helt ok, om ikke bedre enn som så.

Alle ønsker vi å høre til et sted, å være en del av et fellesskap, å føle mestring. Way Forward mener at det kan føre til et balansert individ som på en harmonisk måte kombinerer sine mange kulturer. Et slikt individ kan ikke bare nå langt, men være en enorm ressurs for sitt eget nærmiljø og det norske samfunnet.

Way Forward ble stiftet av Richard Kiwanuka i 2004, nettopp for å introdusere flere barn og unge med flerkulturell bakgrunn inn i det norske samfunnet, ved bruk av idrett. Han startet turgruppe,

fitnessboksing, svømmekurs og dansegruppe. Richard brukte en metode basert på ansikt til ansikt, som har sørget for gode og langvarige resultater.

Bergen er Norges nest største by, med et stort antall barn og unge med flerkulturell bakgrunn. "I de senere årene har det vært en jevn vekst av flerkulturelle grupper i Bergen. Ifølge tall fra MOKS (Mottaks- og kompetansesenteret for integrering av innvandrere og flyktninger) bor det i dag 13 420 ikke-vestlige innvandrere i Bergen. 61% bor i bydelene Årstad, Laksevåg og Bergenhus. Om lag en tredjedel av innvandrerbefolkningen er barn og ungdom under 18 år, og halvparten av dem er jenter.

Med utgangspunkt i disse tallene er det over 1 600 ungdommer med innvandrerbakgrunn som er i nedslagsfeltet for prosjektet, og av disse er over 800 jenter. En undersøkelse gjennomført av Hordaland Fylkeskommune i 2006 viser at få ungdom med innvandrerbakgrunn i Bergen har ”norske” venner og dermed liten tilknytning i nærmiljøet. Manglende nettverk og sosial forankring i eget nærmiljø er et generelt trekk ved sosialt utsatt ungdom. Forskning både fra Norge, Europa og USA viser at tilknytning til nærmiljøet gjennom aktivitet og nettverk fremmer utvikling av lokal identitet, noe som er avgjørende for en innvandrers integrasjonsprosess.

Flere nye forskningsrapporter viser at innvandrerungdom deltar i idrett i mye mindre grad enn etnisk norsk ungdom:
- Av tenåringer med ikke-vestlige foreldre deltar bare 11% i organisert . Dette er 26% og 7% under nivået for etniske norsker gutter og jenter. Av innvandrerungdom som melder seg inn i organisert idrett er det mange som raskt melder seg ut igjen. (NOVA)
- En ny FAFO-rapport som sammenligner norsk og pakistansk ungdom i Norge viser at kun 1,5% av de pakistanske jentene er med i et idrettslag, mot 34% av de etnisk norske jentene. Blant guttene er tilsvarende tall 19,5% av de pakistanske mot 44,7% av de etnisk norske.
- FAFO-rapporten vektlegger følgende argumenter for hvorfor det er viktig at også innvandrerungdom deltar i organisasjonsvirksomhet:
- For ungdommene: Kunnskap, opplevelser, nettverk, venner, tilhørighet og mening.
- For organisasjonen: Potensial for rekruttering og fornyelse.
- For samfunnet: Arenaer for feller positive opplevelser er nøkkelen til rekruttering. Deltakelse er derfor et mål i seg selv.

Det er i dag ulike initiativ for hvordan idrettslagene klarer å fange opp og gi tilbud til flerkulturelle i sitt område. Noen idrettslag er aktive i innvandrermiljøene og jobber en god del med å inkludere dem i idrettslag. Alle idrettslagene Way Forward har vært i kontakt med gir imidlertid uttrykk for manglende kunnskap om hvordan en skal komme i kontakt, hvilke tilbud en skal gi og hvordan en skal legge til rette for å kunne opprette og følge opp et tilbud til disse gruppene. En annen utfordring er hvordan klubbene skal forholde seg til ungdommene og deres foreldre, for eksempel med tanke på kommunikasjon og krav som skal stilles.

Way Forward er opptatt av at ungdom med innvandrerbakgrunn og deres familier skal oppleve idrettslag som en god arena for integrering i det norske samfunnet. Vi vil derfor fokusere på to hovedområder, nemlig å ha direkte kontakt med ungdommene og deres familier, og å jobbe aktivt opp mot kommune, klubber og skoler for å rekruttere ungdommer med innvandrerbakgrunn til eksisterende aktiviteter, i tillegg å jobbe for å opprette nye aktivitetstilbud tilrettelagt denne målgruppen." (Sitat fra den opprinnelige søknaden)

Idretten er med sine åpenbare fordeler: helsegevinst, sosialt nettverk, respekt for medspillere, motspillere, dommere og regler, mestring, selvtillit, en trygg, positiv og engasjerende arena der man på en utmerket måte kan ta en del i det norske samfunnets strukturer med demokrati, frivillighet og dugnadsånd. Store deler av den norske kulturen gjenspeiles i idrettens organisasjon, og her kan man få en praktisk erfaring av det som ellers læres ut på norskkurs landet over.

Ungdom med flerkulturell bakgrunn er, som ungdommer flest, usikre, uavhengighetssøkende, ønsker å "passe" inn og har enorme forekomster av utappede ressurser. Men i motsetning til ungdom med etnisk norsk bakgrunn har de noen flere hindre på veien; språk, kulturer som skiller seg fra den norske på vesentlige punkter, traumatiske opplevelser og erfaringer som ikke har blitt bearbeidet og ofte en større ansvarsrolle overfor familie og hjemmet. Men denne ungdommen kan bli fantastiske støttespillere innen de områdene de ønsker å delta i og ikke minste får en mulighet til å delta i. De vil berike enhver organisasjon og norsk idrett vil helt klart bli en sterkere og bedre organisasjon dersom denne gruppen ungdom blir rekruttert og stimulert til å tappe inn i sine store ressurser.

Norsk idrett og flerkulturell ungdom har derfor mye å tjene på jobbe sammen. Dessverre, som statistikken tidligere viser, er det få ungdommer med flerkulturell bakgrunn som finner veien til norske idrettslag. I mange tilfeller er denne kombinasjonen en kilde til konflikt for både ungdom/familie og idrettslag. Forventningene fra begge parter er ofte sprikende og kommunikasjonen er haltende. Følgende utfordringer er avdekket:

- Mange familier/foreldre med flerkulturell bakgrunn ser ikke viktigheten av å drive med idrett
- Mange ungdommer/familier med flerkulturell bakgrunn finner ikke informasjon om aktuelle idrettslag, eller vet ikke hvor man skal lete
- Informasjonen som finnes om idrettslaget, og om det som kreves for å være medlem av idrettslaget er kun presentert på norsk, med tanke på et publikum med et minimumskunnskap om norsk idrett
- Idrettslagene er usikker på hvilke krav de kan stille til gruppen

- Idrettslagene synes det er vanskelig å engasjere foreldrene, som publikum, frivillige til dugnad, osv
- Foreldrene/familien er ofte uvitende om hvilke forventninger idrettslagene har til dem
- Foreldrene/familien ser ikke viktigheten av å stille opp på barnas fritidsaktiviteter

Bakgrunnen for alle disse utfordringene er manglende eller dårlig kommunikasjon.

Way Forward er derfor etablert som en samarbeidspartner til kommune og idrettslag, og som en brobygger mellom det flerkulturelle miljøet og idrettslagene. Idrettslagene gjør allerede en utrolig innsats for å gi barn og unge et friidstilbud og deres kompetanse er spisset i det arbeidet. Way Forward jobber med å forberede både potensielle utøvere, deres familier og aktuelle idrettslag slik at alle er innforstått med hva som forventes og hva de selv kan forvente. Informasjon og kommunikasjon har vi oppdaget er to av de viktigste hindrene mellom barn og unge og idrett. Det har vist seg at kultur kanskje ikke er så fremtredende som det man tidligere har antatt. Dette punktet skal vi komme tilbake til under Resultater og resultatvurdering.

"Way Forward har avdekket behov for:
- oversikt over hvilke aktiviteter som finnes
- Samkjøring av de ulike aktivitetene
- Samarbeidsforum mellom de ulike frivillige organisasjonene." (Sitat fra opprinnelig søknad)

I tillegg kan det nevnes at man også har funnet et behov for tilpasset informasjon, være seg med tanke på språk eller fremstilling.

Prosjektgjennomføring/Metode

Som tidligere nevnt er Way Forwards arbeidsmetode ansikt til ansikt. Ungdommene blir kartlagt gjennom observasjon, skoler, frivillige organisasjoner, gjennom miljøet eller ved henvendelse til organisasjonen. Hver ungdom blir så fulgt opp individuelt ved å undersøke hva vedkommende ønsker å drive med, og hva som hindrer han eller hun til å drive med den aktiviteten. Noen ganger kan det være rent praktiske hindre som, transport, aktiviteten/idretten finnes ikke i nærområdet eller tilsvarende.

Ofte er det en vag henvisning til at foreldrene/familien ikke tillater at vedkommende begynner med idrett. Dette har vi tidligere i hovedsak henvist til kulturforskjeller. For å løse dette stiller en person fra Way Forward opp for å besøke ungdommens familie hjemme. Ved behov vil en tolk bli med på disse besøkene. Målet med dette besøket er å legge frem informasjonen om aktiviteten, idrettslaget, forpliktelser og hvordan foreldrene selv kan bidra.

Det har vist seg at det ikke er lett å få den nødvendige informasjonen om idrettslag, aktivitetstilbud, forpliktelser, osv, særlig ikke på et språk de lett kan ta til seg. Det fører til usikkerhet og konklusjoner

som gjerne ikke stemmer. Et besøk fra Way Forward skal oppklare slike forvirringer, samtidig som at man skal informere om de positive resultatene som kommer fra fysisk aktivitet, både fysisk, mentalt og sosialt.

Dersom dette møtet går greit og ungdommen har fått klarsignal fra familien vil Way Forward følge opp ungdommen med tanke på kontakt med idrettslag og holde kontakt en tid fremover for å sørge for at alt går greit og for å minske risken for frafall.

Dette er det viktigste arbeidet Way Forward gjør og helt klart det mest ressurskrevende. Det er grunnen til at vi vurderte å senke målet fra å rekruttere 100 ungdommer til å rekruttere 80 ungdommer i 2010, noe vi opprettholdt i 2011. Det er klart at også Way Forward møtes av frafallsproblematikken, som så mange andre som jobber med idrett, på tross av oppfølging. Da vi har valgt å bruke det antallet som etter noen måneder fremdeles deltar i aktiviteten for måloppnåelse, og ikke alle dem som har vært innom en trening eller to, krever det litt mer å komme opp i rett antall.

Resultater og resultatvurdering

Way Forward hadde klare målsetninger for prosjektet som vi her vil presentere. Vi vil også presentere de positive effektene som har kommet med prosjektet og hvordan vi har opplevd at prosjektet har hatt betydning.

- Behovsundersøkelse: Å kartlegge bruk av fritid blant ungdom med innvandrerbakgrunn og å kartlegge innvandrerungdommens behov og ønsker, samt hindringer for deltagelse i idrettslige aktiviteter.
    - En behovsundersøkelse har blitt gjennomført som har ført til en bedre forståelse for hva ungdommene ønsker. På bakgrunn av denne ser vi at det er ønskelig med en mer utfyllende undersøkelse som vi vil se på muligheten til å gjennomføre i tiden fremover.
- Way Forward etablerer samarbeidsstruktur og rutiner mellom skole, offentlige etater, idrettslag, innvandrermiljøer opp mot innvandrerungdom (jenter).
    - Way Forward har etablert en samarbeidsstruktur og rutiner med følgende aktører (med unntak av idrettslag som blir behandlet på eget punkt)
        - Slettebakke skole
        - Ny-Krohnborg skole
        - Nygård skole
        - Olsvik skole
        - Fridalen skole
        - Møhlenpris skole

- Årstad vgs

- Bergen Kommune/Idrettsetaten
- Arna Asylmottak
- Ytrebygda Asylmottak

- Somalisk organisasjon
- BIKS (Bergen Internasjonale Kultursenter)
- MOKS (Mottaks- og kompetansesenteret for integrering av innvandrere og flyktninger i Bergen Kommune)
- Congolese Organization in Bergen

  - Ved å alliere seg med slike samarbeidspartnere har man hatt mulighet til å spre perspektivet om at idrett er en viktig og positiv inngangsport til det norske samfunnet blant aktører som direkte jobber med målgruppen, og ikke minst med organisasjoner av og for personer med flerkulturell bakgrunn. Det gjør at Way Forward bare jobber for gruppen med flerkulturell bakgrunn, men også jobber med dem på deres egne premisser. Det er en metode flere kan ha nytte av å jobbe med i integreringsarbeidet.
  - Disse samarbeidspartnerne har vist seg å være veldig nyttige, både med tanke på utveksling av informasjon, kunnskap og tjenester, men også for å lett kunne komme i kontakt med ungdommene og å følge dem opp i etterkant.

- Rekruttere 250 ungdom med innvandrerbakgrunn i eksisterende idrettstilbud.
  - Way Forward har hatt følgende resultater:

	År 1	År 2	År 3	Totalt
Rekruttert	51	81	56	188
Frafall	12	1	0	13
Totalt	39	80	56	175

  - Way Forward har som kriterie at en ungdom må forsette i aktiviteten, ikke bare være innom et par ganger, for at vi kan definere dem som rekruttert.

  - Prosjektets mål på 250 ungdommer ble ikke møtt, da det totalt er 175 barn som er resultatet. Disse er rekruttert til blant annet fotball, bryting, boksing og turn, og det er både jenter og gutter. Det er klart lettere å rekruttere gutter enn jenter til idrett, som vi forventet fra utgangspunktet.

  - I år 1 så vi at frafallet var stort, og vi bestemte oss for å ta grep for å sørge for at så mange som mulig ble i en aktivitet over lengre tid. Mye ressurser ble lagt ned på det både i år 2 og år 3, noe som sørget for at frafallet gikk fra 12 i år 1 til 0 i år 3. Tiltakene som har ført til dette positive resultatet er en klarere oppfølging fra organisasjonen, hvor representanter har møtt opp på treninger, pratet med ungdommene direkte eller med foreldre. Det har ført til at man kan justere det som eventuelt ikke fungerer for å øke sjansen for at ungdommene fortsetter å være aktive.

  - Vi er ikke fornøyd med at vi ikke klarte å oppfylle målet, men føler at den oppfølgingen som ligger til grunn og mangelen på frafall de siste to årene er så positive at vi ser at det er nødvendig å legge ned så mye ressurser på oppfølgingen.

- Organisasjonen skal samarbeide med og tilrettelegge aktivitetstilbudet i 14 klubber/idrettslag i Bergen.

  - Way Forward har samarbeid med og tilrettelegger aktivitetstilbud i følgende klubber/idrettslag i Bergen:

    - Bergen Atletklubb
    - Vadmyra IL
    - Sportsklubben Sandsli
    - Vestkanten Svømmeklubb
    - Sandviken IL
    - Bergen Sparta
    - Ny-Krohnborg IL
    - Årstad IL

  - I tillegg har organisasjonen samarbeid med et flertall klubber hvor ungdommer Way Forward har rekruttert nå driver med idrett.

  - Det var tydelig fra år 1 at den oppfølgingen klubbene krevde var så betydelig at det var utfordrende å samarbeide med så mange som målet tilsa. I tillegg ble det

et spørsmål om prioritering mellom klubber og ungdommer, der ungdommene vant. Vi er fornøyd med det samarbeidet som er oppstått med de åtte klubbene, og føler det er et slikt som vi kan bygge videre på. Det er også strategisk plassert klubber som dekker mye av de områdene der det bor flere personer med flerkulturell bakgrunn.

- Arrangere 1 kurs, 1 seminar og 4 turer for både ungdom med etnisk norsk og innvandrerbakgrunn, rettet mot team building og kommunikasjonsferdigheter.
    - Vi har arrangert et lederkurs for 17 ungdommer, hvorav 11 jenter i år 1.
    - Vi samarbeidet med en kurdisk kvinneforening om et seminar i år 2, der vi hadde 13 deltagere på dagsseminaret Kvinnens aktivitet og deltagelse. 9 ungdommer og 4 voksne.
    - Vi har gjennomført 4 skiturer for etnisk norske og ungdommer med flerkulturell bakgrunn fordelt over de tre årene. Hver tur har hatt mellom 23 og 40 deltagere, totalt 135 deltagere. Hver tur hadde et flertall av ungdom med flerkulturell bakgrunn. Å stå på ski for første gang, særlig i tenårene, er en veldig utrygg opplevelse, og de etnisk norske ungdommene, som nå fikk en lederrolle da de videreformidlet skikunnskaper, fikk en stor grad av tillit fra de flerkulturelle. Dette har ført til tette kontakter, også i etterkant av turene. Det har vært et fåtall av ungdommer som har deltatt på mer enn en tur, slik at det hele tiden har vært nye ungdommer som har fått en mulighet til å delta.
- Opprette en database for statistikk som senere kan brukes til evaluering av prosjektet. Skal inneholde antall ungdommer, antall aktiviteter og hvor regelmessig ungdommene deltar i aktivitetene.
    - Vi har ikke hatt mulighet til å systematisere denne informasjon slik vi skulle ønske. Dette er noe som vil prioriteres i organisasjonen, da vi nettopp har blitt forsterket administrativt.
- Etablere 2 nye idrettstilbud for jenter med innvandrerbakgrunn ut i fra resultatene fra den tidligere behovsundersøkelsen.
    - Way Forward har opprettet to nye aktivitetstilbud:
        - Trim i vann, år 2, som er et veldig populært kurs blant jenter og kvinner
        - Netball, år 3, hvor flerparten som deltar har afrikansk bakgrunn. Idretten er populær blant tidligere britiske kolonier og har likhetstrekk med basketball.

- 60 foreldre til ungdommene stiller på aktiviteter i forbindelse med idretten.
    - Vi har følgende foreldre:

	År 2	År 3	Totalt
Rekruttert	12	28	40
Frafall	3	1	4
Totalt	9	27	36

    - Foreldrene har vært tilskuere, tatt trener- eller dommerkurs eller vært aktive rundt barnas lag.
    - Frafallet hentyder her på at vedkommende har droppet ut eller flyttet.
    - Prosjektmålet på 60 engasjerte foreldre har ikke blitt oppnådd. Det har vært vanskeligere og mer tidkrevende enn forventet. Vi har oppdaget en forskjell på forståelsen for hvor viktig det er for barnas utvikling og engasjement at foreldrene følger dem opp i aktivitetene mellom ulike kulturer. Særlig afrikanske foreldre har ikke så lett sett viktigheten av at de stiller opp på treninger og kamper eller involverer seg i laget. Sett i sammenheng med at flere av de rekrutterte ungdommene er fra Afrika vil det forklare delvis mangelen på måloppnåelse. I tillegg har man også her prioritert oppfølgingen av dem som allerede er involvert. Noe man kan se på mangelen av frafall igjen.

På tross av at flere mål ikke er oppnådd mener Way Forward at prosjektet har bidratt til klart hevet levnadskår for dem som har vært involvert og for en betydelig forståelse blant ungdommer, familier og idrettslag, både for det norske samfunnet og for ungdom med flerkulturell bakgrunns utfordringer og løsninger på disse.

Prosjektet har hatt flere positive effekter:

For målgruppen: Arbeidet som har blitt lagt ned i prosjektet som fikk støtte fra ExtraStiftelsen har fått en positiv oppfølging og flere av dem er aktive innenfor ulike idrettslag. Det har vært en mangel på rollemodeller for målgruppen innenfor norsk idrett, særlig på grasrot-nivå. Gjennom prosjektet, der man også la vekt på foreldre og familie, har flere voksenpersoner involvert seg i idrett i ulike roller. Det gir også andre barn og ungdom positive rollemodeller, som i sin tur vil føre til en indirekte økt rekruttering til idretten. Tanken med å involvere foreldre og familie var for å sikre en "gjennomført" integrering, slik at det ikke bare er ungdommen som deltar adskilt fra resten av familielivet. Erfaringen vi nå har gjort oss er at det har flere viktige aspekter ved seg og at foreldre og familie er noe man må fokusere mer på i andre prosjekter også.

Sluttrapport: Forebygging, 2008/1/0341, Fra gata til idrett, Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske komité

For fylkeskommunen: Way Forward ble på tampen inkludert i et samarbeidsprosjekt initiert av fylkeskommunen, som også inkluderer idretten, kommuner og friluftsliv. Her har vi lagt fokus nettopp på det vi så at var en utfordring i forkant av prosjektet; nemlig at tilbudene er lite oversiktelige og vanskelig å få informasjon om på en måte som blir forståelig. Det er også lite kommunikasjon mellom de ulike instansene og organisasjonene som jobber innenfor området. Fylkeskommunens prosjekt "Aktiv Saman" skal jobbe med nettopp disse områdene, og her vil den erfaringen Way Forward har gjort seg være en stor bidragsyter.

For organisasjonen: Arbeidet har blitt systematisert og effektivisert med støtten fra ExtraStiftelsen. Vi har fått et større nettverk, både blant det offentlige, skoleverket, idrettslag og andre frivillige organisasjoner, og har blitt kjent med flere ressurspersoner som på et uformelt nivå har bidratt til organisasjonens utvikling. Way Forward har fått en positiv status i dette arbeidsområdet og ikke minst har vi kunnet samlet sammen verdifull informasjon, erfaring og kompetanse som ikke bare vil bidra til Way Forwards arbeid fremover, men også kan deles med andre.

Oppsummering/Konklusjon/Videre planer

Way Forward som organisasjon har utviklet seg positivt i den perioden prosjektet varte. Organisasjonen er nå bedre rustet til å ta på seg det fortsatte arbeidet og vi gleder oss til å bidra til at flere ungdommer og deres familier blir involvert i idrettslag, og dermed får en positiv, trygg og spennende arena å møte det norske samfunnet på.

ExtraStiftelsen har gledet oss med å innvilge midler til samme prosjekt i Fjell kommune utenfor Bergen. Det vil hjelpe til med å etablere metoden brukt i prosjektet på Vestlandet, samt å gi organisasjonen mulighet til å sammenligne arbeidet i storby og mindre befolkede steder. Et sammenligningsgrunnlag som kan bidra til integringsarbeidet, også utenfor fokusområdet idrett.

Way Forward vil jobbe for å spre den kunnskapen og kompetansen organisasjonen nå har fått og for å få de eksisterende arbeidsoppgavene og metoden som er blitt brukt forankret i det offentlige i Bergen. Way Forward vil fortsette arbeidet, men det er et faktum at vi er avhengig av støtte for å kunne gjennomføre det vi ønsker. Vi vil jobbe for å skaffe den støtten vi trenger og er klar for nye utfordringer!